

**ปัจจัยที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ
ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ระหว่างปี พ.ศ.2555-2559**
**Factors Supporting Scientific Articles Published in International Journals
of Institute for Population and Social Research, Mahidol University,
During 2012-2016**

เรวดี สุวรรณพเก้า^{1*} และ ภคพร พุทธิโกษา¹
Rewadee Suwannoppako^{1*} and Pakaporn Phuttakosa¹

บทคัดย่อ

การศึกษานี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ และเพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ของอาจารย์ และนักวิจัย ประจำสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม จากกลุ่มตัวอย่างที่เป็นอาจารย์ และนักวิจัย จำนวน 57 คน การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ ทำการวิเคราะห์ข้อคำถามปลายเปิดด้วยเทคนิคการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการศึกษาพบว่า ในช่วงปี พ.ศ. 2555-2559 กลุ่มตัวอย่างที่ได้ส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมี ร้อยละ 43.9 เมื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ถึงปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติพบว่า อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน แหล่งการศึกษาที่จบ สถานการณ์ทำงาน มีความสัมพันธ์ต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ สำหรับการวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ พบว่า อาจารย์และนักวิจัย ให้ความเห็นตรงกันว่า ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากหน่วยงานในการตีพิมพ์ ความมีชื่อเสียงของวารสาร และวารสารที่มีค่า Impact Factor ที่สูง มีความสำคัญต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ในระดับมากที่สุด สถาบันฯควรจัดให้มีหน่วยตรวจสอบบทความ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาต่างประเทศ มาช่วยตรวจสอบ ชัดเเกลา แก้ไขสำนวนและการใช้ภาษาในบทความ จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการหาแหล่งตีพิมพ์ รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลวารสารวิชาการที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล และสนับสนุนให้มีกิจกรรมเพื่อเป็นกลไกส่งเสริมในเรื่องตีพิมพ์ผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง

คำสำคัญ: ปัจจัย วารสารระดับนานาชาติ การตีพิมพ์ ผลงานวิชาการ

Abstract

The purposes of this study were to investigate the relationships between personal factors and the publishing of scientific articles in international journals, and to examine the factors supporting academic staff and researchers of Institute of Population and Social Research (IPSR), Mahidol University, published scientific articles in international journal during 2012-2016. Questionnaire data collection method was used for the sample size of selected 57 faculty members and researchers. The averages of percentage, standard deviation and Chi-square test were used for data analysis, and the content analysis was also used for analyzing the open-ended

¹ สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล นครปฐม 73170

¹ Institute for Population and Social Research, Mahidol University, Nakhon Pathom, 73170

*Corresponding author: e-mail: Rewadee.suw@mahidol.ac.th

Received: 2 November 2018, Revised: 7 December 2018, Accepted: 22 December 2018, Published: 28 December 2018

questionnaires. The findings of the study revealed that 43.9 percent of sample size members sent academic articles for publishing in international journals during 2012-2016. Regarding the relationships between personal factors and the publishing of articles in international journals, the investigated result was found that age, education level, working /teaching experiences, sources of academic completion, and working status were statistically significant associated. Regarding the factors supporting the scientific articles published in international journals, in accordance with the agreed opinions given by the faculty members and researchers, found that the knowledge and skills of foreign language, the supporting expenses from institute for article publishing, the popularity of journal and high impact factor journals were the most important factors supporting the articles publishing in international journals. It was suggested that the IPSR setting up the editorial team which included the foreign language experts in the team to assist in editing, refining language grammatically and idioms for the articles; conducting the training courses providing knowledge to explore the publishing resources; implementing the international scientific journal database system and also providing continued support for activities to promote the articles be published in International Journals.

Keywords: factor, international journal, publishing, research article

บทนำ

การตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารทางวิชาการ ถือเป็นขั้นตอนสำคัญในการนำเสนอผลงานวิจัยและเผยแพร่องค์ความรู้ในแวดวงวิชาการหรือวิชาชีพ การตีพิมพ์ผลงานวิชาการในระดับนานาชาติ นับเป็นการกิจหลักอย่างหนึ่งของอาจารย์มหาวิทยาลัย ที่สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (2555) และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา (2557) กำหนดเป็นหนึ่งในมาตรฐานและตัวบ่งชี้คุณภาพหน่วยงานด้านการวิจัยของภาครัฐ หนึ่งในตัวบ่งชี้ของคุณภาพงานด้านการวิจัย คือ ร้อยละของงานวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์ในระดับนานาชาติ การเผยแพร่ผลงานวิจัยจึงนับเป็นการกิจที่สำคัญภารกิจหนึ่งของนักวิชาการและนักวิจัย เพื่อใช้วัดคุณภาพบุคลากรของมหาวิทยาลัยในด้านของผลงานวิจัยและการจัดการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ซึ่งตัวบ่งชี้ดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า งานวิจัยที่ได้ดำเนินการไปแล้วนั้นจะต้องมีคุณภาพ ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในระดับนานาชาติ มีความน่าเชื่อถือ มีผู้นำไปอ้างอิงหรือนำไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการนำไปอ้างอิงในวารสารที่มีการประเมินคุณภาพบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ

สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นสถาบันทางวิชาการที่มีการกิจด้านการดำเนินการวิจัย การเรียนการสอน และการให้บริการวิชาการแก่สังคมในรูปแบบต่างๆ มีการดำเนินการภายใต้วิสัยทัศน์ของสถาบันฯ กล่าวคือ “เป็นสถาบันชั้นนำในระดับนานาชาติ ที่สรรสร้างวิทยาการด้านประชากรและสังคมเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน” (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2561ก) การตีพิมพ์บทความทางวิชาการในวารสารระดับนานาชาติจึงมีความสำคัญอย่างยิ่ง ที่จะผลักดันให้การดำเนินงานของสถาบันฯ มีคุณภาพระดับมาตรฐานสากลมากยิ่งขึ้น

จากผลการดำเนินการของสถาบันฯ ที่ผ่านมาในปี พ.ศ. 2555-2559 มีบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติจำนวน 40, 44, 11, 22 และ 38 บทความ โดยมีผลงานตีพิมพ์ต่อบุคลากรสายวิชาการเท่ากับ 1.29, 1.38, 0.34, 0.69 และ 1.13 ตามลำดับ (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2559ก) เห็นได้ว่าบทความที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมีแนวโน้มไม่คงที่ สัดส่วนของผลงานตีพิมพ์ต่อบุคลากรสายวิชาการในบางปี พ.ศ.ไม่ถึง 1.00 และจากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า เหตุปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ นอกจากปัจจัยส่วนบุคคลแล้ว ยังมีปัจจัยแวดล้อมอื่นๆ ที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ เช่น การสนับสนุนจากหน่วยงานประเภทของงานวิจัย ประเภทวารสาร ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ รวมถึงเรื่องของการบริหารจัดการเวลา (โซโรซันยี และประภาพันธ์, 2551) ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาถึงบริบทของสถาบันฯ ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่เอื้อต่อ

การส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ เพื่อเป็นข้อมูลให้แก่สถาบันฯ สำหรับส่งเสริมสนับสนุนอาจารย์ และนักวิจัย ในการส่งผลงานวิชาการไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ให้มากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ของอาจารย์ และนักวิจัย ประจำสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล
2. เพื่อศึกษาปัจจัยที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ของอาจารย์ และนักวิจัย ประจำสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาเฉพาะบุคลากรสายวิชาการ ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 67 คน ประกอบไปด้วยอาจารย์จำนวน 29 คน และนักวิจัยจำนวน 38 คน (นักวิจัย หมายถึง นักวิจัยสถาบันฯ และนักวิจัยโครงการ)

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือกลุ่มตัวอย่างแบบจำเพาะเจาะจง ประกอบด้วยอาจารย์ และนักวิจัย จำนวน 67 คน โดยผู้วิจัยได้ส่งแบบสำรวจไปยังกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ได้รับแบบสำรวจกลับคืนมา จำนวน 57 คนจากทั้งหมด 67 คน คิดเป็นร้อยละ 85.1

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามสำรวจความคิดเห็น ซึ่งดัดแปลงมาจากโครชินี และประภาพันธ์ (2551) ให้เหมาะสมกับบริบทของกลุ่มตัวอย่าง โดยเนื้อหาในแบบสอบถามประกอบด้วย 4 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม มีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ส่วนที่ 2 ปัจจัยด้านต่างๆ ที่คิดว่ามีผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้ไม่ส่งผลงานไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ

โดยส่วนที่ 2 และ 3 มีลักษณะแบบสอบถามชนิดมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 อันดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุด มีเกณฑ์การให้คะแนนเพื่อแปลความหมายค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นดังนี้ 1) 1.00-1.80 หมายถึง น้อยที่สุด 2) 1.81-2.60 หมายถึง น้อย 3) 2.61-3.40 หมายถึง ปานกลาง 4) 3.41-4.20 หมายถึง มาก และ 5) 4.21-5.00 หมายถึง มากที่สุด

ส่วนที่ 4 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่เป็นคำถามปลายเปิด (Open-ended)

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการรวบรวมข้อมูล กับอาจารย์ และนักวิจัย ของสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล ทั้งที่มีและไม่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 โดยผลงานที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ หมายถึง บทความจากผลงานวิจัยหรือบทความวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการ (Journal) ที่ปรากฏในฐานข้อมูลสากล ได้แก่ ฐานข้อมูลการจัดอันดับวารสาร SJR (SCImago Journal Rank : www.scimagojr.com) ฐานข้อมูล ISI Web of Science (Science Citation Index Expand, Social Sciences Citation Index, Art and Humanities Citation Index) ฐานข้อมูล Scopus หรือวารสารวิชาการระดับนานาชาติตามประกาศของคณะกรรมการการอุดมศึกษา (สกอ.) และ สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน) (สมศ.) ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนมีนาคม – พฤษภาคม 2560

การวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งออกเป็น 3 ส่วน คือ 1) สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Means) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐาน และปัจจัยที่เอื้อต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

2) สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ใช้เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ด้วยการทดสอบไคสแควร์ (Chi-square Test) และ 3) ข้อมูลในส่วนคำถามปลายเปิด ใช้วิธีการวิเคราะห์เนื้อหา (Content analysis) สรุปออกมาเป็นปัญหาและข้อเสนอแนะ

ผลการวิจัย

1. คุณลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในการศึกษารั้งนี้ ประกอบด้วย อาจารย์ และนักวิจัย รวมทั้งสิ้น 57 คน เป็นผู้หญิงร้อยละ 77.2 และผู้ชายร้อยละ 22.8 มีอาจารย์ที่เป็นผู้หญิง ร้อยละ 76.9 และอาจารย์ที่เป็นผู้ชาย ร้อยละ 23.1 สำหรับนักวิจัยที่เป็นผู้หญิงมีร้อยละ 77.4 และเป็นผู้ชาย ร้อยละ 22.6 เมื่อพิจารณาถึงโครงสร้างอายุในภาพรวมพบว่าเกือบครึ่งอยู่ในรุ่น Generation Y (อายุน้อยกว่าหรือเท่ากับ 37 ปี) ร้อยละ 49.1 รองลงมาเป็นรุ่น Generation X (อายุ 38-52 ปี) ร้อยละ 28.1 และ รุ่น Baby Boomer (มากกว่า 53 ปีขึ้นไป) ร้อยละ 22.8 อาจารย์จะอยู่ในรุ่น Baby Boomer มากที่สุด รองลงมาอยู่ในรุ่น Generation X และ Generation Y (ร้อยละ 46.2, 34.6 และ 19.2 ตามลำดับ) นักวิจัยอยู่ในรุ่น Generation Y มากที่สุด รองลงมาอยู่ในรุ่น Generation X และ Baby Boomer (74.2, 22.6 และ 3.2 ตามลำดับ)

กลุ่มตัวอย่างจบการศึกษาระดับปริญญาเอกมากที่สุด ร้อยละ 45.6 รองลงมาปริญญาโท ร้อยละ 38.6 และปริญญาตรี ร้อยละ 15.8 อาจารย์ทุกคนจบการศึกษาระดับปริญญาเอก ร้อยละ 100 นักวิจัยจบปริญญาโทมากที่สุด ร้อยละ 71.0 และจบปริญญาตรี ร้อยละ 29.0 กลุ่มตัวอย่างประมาณ 2 ใน 3 สำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาในประเทศไทย ร้อยละ 68.4 และสำเร็จการศึกษาจากสถาบันการศึกษาจากต่างประเทศ ร้อยละ 31.6 อาจารย์สำเร็จการศึกษาจากสถาบันต่างประเทศ ร้อยละ 57.7 และสำเร็จการศึกษาจากสถาบันในประเทศ ร้อยละ 42.3 สำหรับนักวิจัย ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันในประเทศ ร้อยละ 90.3 มีเพียง ร้อยละ 9.7 เท่านั้นที่สำเร็จการศึกษาจากสถาบันจากต่างประเทศ

เกือบครึ่งมีประสบการณ์ทำงาน/การสอน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี ร้อยละ 47.4 รองลงมา มากกว่า 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 29.8 และ 6-15 ปี ร้อยละ 22.8 ตามลำดับ อาจารย์มากกว่าครึ่งที่มีประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน มากกว่า 16 ปีขึ้นไป ร้อยละ 57.7 สำหรับนักวิจัยส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในการทำงาน/การสอนน้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี ร้อยละ 67.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่เคยเข้าร่วมฝึกอบรมการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 64.9 มีเพียงร้อยละ 35.1 ที่เคยเข้ารับการฝึกอบรม อาจารย์เคยเข้าร่วมฝึกอบรมการเขียนบทความเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ มากกว่านักวิจัย อาจารย์ ร้อยละ 46.2 และนักวิจัย ร้อยละ 25.8

ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555-2559) กลุ่มตัวอย่างได้ส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 43.9 โดยส่งผลงานจำนวน 1-2 บทความ ร้อยละ 31.6 มีเพียงร้อยละ 12.3 เท่านั้นที่ส่งผลงานไปตีพิมพ์มากกว่า 3 บทความขึ้นไป จำนวนผลงานที่ส่งไปตีพิมพ์ของอาจารย์ อยู่ระหว่าง 1-2 บทความ มากที่สุด (ร้อยละ 57.7) สำหรับนักวิจัยส่วนใหญ่ยังไม่มีผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ (ร้อยละ 90.3) (ตารางที่ 1)

2. ผลการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ด้วยไคสแควร์ (Chi-Square Test) ระหว่าง ปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 พบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่พบความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ได้แก่ อายุ ระดับการศึกษา สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ สถานะการทำงาน และ ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน โดยพบความสัมพันธ์ดังนี้ (ตารางที่ 2)

อายุ: มีความสัมพันธ์ต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.0 อายุที่เพิ่มมากขึ้นร้อยละของความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติก็เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน พบว่า คนรุ่น Baby Boomer (อายุมากกว่า 53 ปีขึ้นไป) มีการส่งผลงานวิชาการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 76.9 รองลงมารุ่น Generation X (อายุ 38-52 ปี) ร้อยละ 56.3 และ รุ่น Generation Y (น้อยกว่าหรือเท่ากับ 37 ปี) ร้อยละ 21.4 ตามลำดับ

การศึกษา: มีความสัมพันธ์ต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ 0.001 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.9 พบว่า ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีการส่งผลงานวิชาการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 84.6 สำหรับผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี มีร้อยละ 9.7 เท่านั้น

สถาบันการศึกษาที่สำเร็จ: มีความสัมพันธ์ต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.9 พบว่า ผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันจากต่างประเทศ มีการส่งผลงานวิชาการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 77.8 สำหรับผู้ที่จบการศึกษาจากสถาบันในประเทศ มีร้อยละ 28.2

สถานะทำงาน: มีความสัมพันธ์ต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.9 พบว่า อาจารย์มีการส่งผลงานวิชาการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 84.6 สำหรับนักวิจัย มีร้อยละ 9.7

ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน: มีความสัมพันธ์ต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001 ซึ่งมีระดับความเชื่อมั่นร้อยละ 99.9 พบว่า ผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน มากกว่า 16 ปีขึ้นไป มีการส่งผลงานวิชาการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 76.5 สำหรับผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน 6-15 ปี มีร้อยละ 53.8 และผู้ที่มีประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี มีร้อยละ 18.5

ตารางที่ 1 ร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามข้อมูลทั่วไป (N=57)

ปัจจัย	ประเภทบุคลากร		รวม
	อาจารย์	นักวิจัย	
เพศ			
ชาย	23.1	22.6	22.8
หญิง	76.9	77.4	77.2
อายุ			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 37 ปี (Generation Y)	19.2	74.2	49.1
อายุ 38-52 ปี (Generation X)	34.6	22.6	28.1
มากกว่า 53 ปีขึ้นไป (Baby Boomer)	46.2	3.2	22.8
ระดับการศึกษา			
ปริญญาตรี	0.0	29.0	15.8
ปริญญาโท	0.0	71.0	38.6
ปริญญาเอก	100.0	0.0	45.6
สำเร็จการศึกษาสูงสุดจาก			
สถาบันการศึกษาในประเทศไทย	42.3	90.3	68.4
สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศ	57.7	9.7	31.6
ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน			
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	23.1	67.7	47.4
6-15 ปี	19.2	25.8	22.8
มากกว่า 16 ปีขึ้นไป	57.7	6.5	29.8
การเข้าร่วมฝึกอบรมการเขียนบทความ			
ไม่เคย	53.8	74.2	64.9
เคย	46.2	25.8	35.1
การตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ			
ไม่ได้ตีพิมพ์	15.4	90.3	56.1
ตีพิมพ์	84.6	9.7	43.9
จำนวนผลงานที่ได้ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ			
ไม่มี	15.4	90.3	56.1
1-2 บทความ	57.7	9.7	31.6
มากกว่า 3 บทความขึ้นไป	26.9	0.0	12.3

ตารางที่ 2 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555 -2559 (N=57)

ประเภท	ปัจจัย	ร้อยละของการตีพิมพ์		Pearson Chi-Square	P-value
		ไม่ได้ตีพิมพ์	ตีพิมพ์		
เพศ	ชาย	46.2	53.8	0.682	0.409
	หญิง	59.1	40.9		
อายุ	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 37 ปี (Generation Y)	78.6	21.4	12.491	0.002**
	อายุ 38-52 ปี (Generation X)	43.8	56.3		
	มากกว่า 53 ปีขึ้นไป (Baby Boomer)	23.1	76.9		
ระดับการศึกษา	ปริญญาตรี/ปริญญาโท	90.3	9.7	32.250	0.000***
	ปริญญาเอก	15.4	84.6		
สำเร็จการศึกษา	สถาบันการศึกษาในประเทศไทย	71.8	28.2	12.292	0.000***
	สถาบันการศึกษาจากต่างประเทศ	22.2	77.8		
สถานะการทำงาน	อาจารย์	15.4	84.6	32.250	0.000***
	นักวิจัย	90.3	9.7		
ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน	น้อยกว่าหรือเท่ากับ 5 ปี	81.5	18.5	14.911	0.001***
	6-15 ปี	46.2	53.8		
	มากกว่า 16 ปีขึ้นไป	23.5	76.5		
การเข้าร่วมฝึกอบรม	ไม่เคย	64.9	35.1	3.260	0.071
การเขียนบทความ	เคย	40.0	60.0		

** นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01, ***นัยสำคัญทางสถิติที่ 0.001

3. ปัจจัยที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ

เมื่อสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างถึงปัจจัยต่างๆ ที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 แบ่งออกเป็น ด้านภาษาต่างประเทศ การสนับสนุนจากหน่วยงาน ประเภทของงานวิจัย ด้านการเลือกวารสาร และด้านเวลา กลุ่มตัวอย่างสะท้อนความคิดเห็น (ตารางที่ 3) ดังนี้

ด้านภาษาต่างประเทศ: อาจารย์ และนักวิจัย เห็นด้วยว่า ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อการเขียนผลงานวิชาการ โดยเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด การสำเร็จการศึกษาจากสถาบันในต่างประเทศทำให้มีทักษะและมีความสามารถในการใช้ภาษา เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก สำหรับความคิดเห็นว่าการสำเร็จการศึกษาจากสถาบันในประเทศไทยทำให้ขาดทักษะและมีอุปสรรค อาจารย์เห็นด้วยอยู่ในระดับปานกลาง ส่วนนักวิจัยเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

การสนับสนุนจากหน่วยงาน: หน่วยงานควรสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ อาจารย์ และนักวิจัยเห็นด้วยในระดับมากที่สุด การขาดที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาในการเขียนผลงานวิชาการภาษาต่างประเทศ อาจารย์เห็นด้วยในระดับปานกลาง นักวิจัยเห็นด้วยในระดับมาก

ประเภทของงานวิจัย: อาจารย์ และนักวิจัย เห็นด้วยว่าประเภทของงานวิจัยมีผลต่อการพิจารณาคัดเลือก โดยเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก เช่นเดียวกับกับเหตุผลที่ว่า ผลงานวิจัยประยุกต์/งานวิจัยพัฒนา จะได้รับการคัดเลือกเพื่อลงตีพิมพ์มากกว่า ทั้งอาจารย์และนักวิจัย เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ด้านการเลือกวารสาร: ความมีชื่อเสียงของวารสาร และวารสารที่มีค่า Impact Factor สูง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกส่งผลงานไปตีพิมพ์ อาจารย์และนักวิจัย เห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด สำหรับอัตราค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ผลงานก็มีผลต่อการตัดสินใจเลือกวารสารที่จะส่งผลงาน อาจารย์เห็นด้วยในระดับปานกลาง ส่วนนักวิจัยเห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ด้านเวลา: ภาระงานประจำมีมาก ทำให้ไม่มีเวลาเขียนผลงาน อาจารย์ และนักวิจัย เห็นด้วยอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 (N=57)

ปัจจัย	อาจารย์			นักวิจัย			รวม		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
ด้านภาษาต่างประเทศ									
1) การสำเร็จการศึกษาจากสถาบันในต่างประเทศทำให้มีทักษะและมีความสามารถในการใช้ภาษา	3.6	0.898	มาก	3.6	1.170	มาก	3.6	1.046	มาก
2) การสำเร็จการศึกษาจากสถาบันในประเทศไทยทำให้ขาดทักษะและมีอุปสรรค	2.9	0.909	ปานกลาง	3.4	1.089	มาก	3.2	1.037	ปานกลาง
3) ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อการเขียนผลงานวิชาการ	4.3	0.951	มากที่สุด	4.5	0.568	มากที่สุด	4.4	0.776	มากที่สุด
การสนับสนุนจากหน่วยงาน									
1) หน่วยงานควรสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ผลงานในวารสารระดับนานาชาติ	4.3	0.981	มากที่สุด	4.3	0.739	มากที่สุด	4.3	0.851	มากที่สุด
2) ขาดที่ปรึกษาเมื่อมีปัญหาในการเขียนผลงานวิชาการภาษาต่างประเทศ	2.9	1.177	ปานกลาง	3.5	1.121	มาก	3.2	1.172	ปานกลาง
ประเภทของงานวิจัย									
1) ประเภทของงานวิจัยมีผลต่อการพิจารณาคัดเลือก	3.9	0.993	มาก	4.1	0.772	มาก	4.0	0.876	มาก
2) ผลงานวิจัยประยุกต์/งานวิจัยพัฒนาจะได้รับการคัดเลือกในเพื่อลงตีพิมพ์มากกว่า	3.5	0.948	มาก	3.9	0.700	มาก	3.7	0.835	มาก
ด้านการเลือกวารสาร									
1) ความมีชื่อเสียงของวารสารมีผลต่อการตัดสินใจเลือกส่งผลงานไปตีพิมพ์	4.3	0.724	มากที่สุด	4.4	0.558	มากที่สุด	4.3	0.636	มากที่สุด
2) วารสารที่มีค่า Impact Factor สูง มีผลต่อการตัดสินใจเลือกส่งผลงานไปตีพิมพ์	4.3	0.919	มากที่สุด	4.3	0.748	มากที่สุด	4.3	0.823	มากที่สุด
3) อัตราค่าใช้จ่ายที่ต่างกันในการตีพิมพ์ผลงานมีผลต่อการตัดสินใจเลือกวารสารที่จะส่งผลงาน	3.3	1.079	ปานกลาง	3.6	0.919	มาก	3.5	1.001	มาก
ด้านเวลา									
1) ภาระงานประจำมีมาก ทำให้ไม่มีเวลาเขียนผลงาน	4.1	1.093	มาก	3.9	0.991	มาก	4.0	1.034	มาก

4. ปัญหาและข้อเสนอแนะ

จากการวิเคราะห์เนื้อหาที่ได้จากข้อคำถามปลายเปิด พบว่า ปัญหาหลักที่สำคัญของการส่งผลงานวิชาการไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ คือ ข้อจำกัดเรื่องของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ วารสารที่มีชื่อเสียงและมีค่า Impact factor ที่สูง จะให้เวลาในการพิจารณาค่อนข้างยาวนาน รวมถึงการปรับแก้บทความตามข้อเสนอแนะของผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสาร ซึ่งเป็นขั้นตอนที่ยากในการปรับแก้บทความใหม่ ให้เป็นไปตามความต้องการของผู้ทรงคุณวุฒิประจำวารสารนั้น ประเด็นการบริหารจัดการเวลา เนื่องจากมีภารกิจจำนวนมาก ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการสอน งานวิจัย และการบริการวิชาการ ซึ่งเป็นภาระกิจหลักที่สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่จะต้องดำเนินการ จึงทำให้ไม่สามารถจัดการเวลาในการเขียนบทความที่มีคุณภาพ เพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติได้ นอกจากนี้การหาวารสารที่เหมาะสมกับบทความที่เขียนค่อนข้างยาก เนื่องจากรู้จักวารสารที่ไม่หลากหลาย

กลุ่มตัวอย่างได้ให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมถึงช่องทางในการสนับสนุนให้ อาจารย์ และนักวิจัยผลิตผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ โดยจัดให้มีกิจกรรมอบรมการเขียนงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เพื่อเป็นการช่วยกระตุ้นให้สร้างผลงาน เช่น กิจกรรม Writing club เป็นกิจกรรมที่ควรสนับสนุนต่อไป อาจารย์รุ่นใหม่รุ่นกลาง ควรได้รับโอกาสในการจัด week เบรก เพื่อการเขียนบทความ เช่น กิจกรรม a week for write club

ให้ทุกคนได้ไปเข้าค่ายเขียนงานร่วมกัน 1 สัปดาห์ โดย วางแผนล่วงหน้าให้ทุกคนจะต้องมีบทความออกมาอย่างน้อยคนละ 1 ชิ้น นอกจากนี้การมีนโยบายในการส่งเสริมให้บุคลากรสามารถเข้าร่วมเรียนรู้และการฝึกอบรมในต่างประเทศ ในระยะเวลา 4-6 เดือน ย่อมสามารถพัฒนาทักษะทางด้านภาษาอังกฤษ อันเป็นปัจจัยพื้นฐานในการเขียนงานในระดับนานาชาติได้อย่างยั่งยืน

การสนับสนุนให้มีการทำงานเป็นทีม หรือร่วมกันเขียนบทความอย่างน้อย 2 คนต่อ 1 บทความ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการมีงานเขียนร่วมกับอาจารย์ชาวต่างประเทศที่มีประสบการณ์ด้านการเขียนบทความ หรือการมีพี่เลี้ยงที่มีประสบการณ์ในการเขียนบทความระดับนานาชาติคอยให้คำปรึกษา จะช่วยทำให้งานเขียนออกมามีคุณภาพ นอกจากนี้ควรมีผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาต่างประเทศประจำของสถาบันฯ เพื่อทำหน้าที่ตรวจสอบ แก้ไข และเป็นพี่ปรึกษาให้แก่ผู้ที่ต้องการเขียนบทความ โดยไม่ต้องจ้างชาวต่างประเทศจากที่อื่น มาตรวจสอบแก้ไขเรื่องภาษา

อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษานี้ ได้ข้อค้นพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคลที่มีความสัมพันธ์ต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ คือ อายุ ระดับการศึกษา แหล่งการศึกษาที่จบ สถานะการทำงาน ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน ผลการศึกษาแสดงให้เห็นว่า เมื่อมีอายุ และประสบการณ์ในการทำงาน/การสอนที่มากขึ้น ความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติก็เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน เช่นเดียวกับกับการศึกษาที่สูงขึ้นย่อมผ่านกระบวนการคิด วิเคราะห์ที่เป็นระบบมากขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ที่จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก ถือได้ว่า ผ่านการฝึกฝนในการทำวิจัยในสาขาเฉพาะด้านมาอย่างดีและส่วนใหญ่มีประสบการณ์ตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมาแล้ว เนื่องจากเป็นข้อกำหนดว่า ผลงานหรือส่วนหนึ่งของผลงานวิทยานิพนธ์ต้องได้รับการตีพิมพ์หรือได้รับการยอมรับให้ตีพิมพ์ในวารสารทางวิชาการระดับนานาชาติที่มีผู้ประเมิน (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2556) สิ่งก็ตามมาก็คือผู้ที่จบปริญญาเอกจึงสามารถสร้างผลงานวิจัยที่มีความลึกซึ้งและมีคุณภาพได้ดีกว่าผู้ที่จบระดับปริญญาโทหรือปริญญาตรี ดังนั้นจึงเห็นได้ว่าในมหาวิทยาลัยที่มีสัดส่วนอาจารย์หรือนักวิจัยที่จบปริญญาเอกมากกว่าระดับอื่นๆ จะมีผลงานวิจัยออกมามากกว่าและมีผลงานตีพิมพ์ในระดับนานาชาติสูงกว่าด้วยเช่นกัน (กรธช, 2561) ผลการวิจัยในครั้งนี้ก็พบเช่นกันว่า ผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาเอก มีผลงานวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ มากกว่าผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาโทและปริญญาตรี

ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ส่งผลงานวิชาการไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากกว่า ผู้สำเร็จการศึกษาภายในประเทศไทย ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ชโรซีนีย์ และประภาพันธ์ (2551) ที่ได้ทำการศึกษาถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์และนักวิจัยคณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ทั้งนี้เหตุผลที่ผู้ที่สำเร็จการศึกษาจากต่างประเทศ ส่งผลงานวิชาการไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติมากกว่า อาจเป็นเพราะการศึกษาจากต่างประเทศที่มีการใช้ภาษาอังกฤษในการศึกษาเล่าเรียน ย่อมมีความรู้และทักษะทางภาษาอังกฤษดีกว่าผู้ที่จบการศึกษาในประเทศไทย จึงทำให้มีศักยภาพในการเขียนผลงานวิจัยเป็นที่ยอมรับและได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ

สถานะการทำงาน ผู้ที่เป็นอาจารย์มีการส่งผลงานวิชาการไปตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ มากกว่า นักวิจัยสถาบันฯ /นักวิจัยโครงการ อาจเป็นเพราะอาจารย์จำเป็นต้องมีบทบาทและหน้าที่ทางวิชาการ ที่จะต้องศึกษาและพัฒนาความรู้ทางวิชาการให้เห็นอย่างเด่นชัด (มหาวิทยาลัยมหิดล, 2559) ดังนั้นอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้อาจารย์ต้องมีการเขียนผลงานทางวิชาการเพื่อเผยแพร่ความรู้ และศักยภาพของตนเอง มากกว่ากลุ่มนักวิจัยสถาบันฯ หรือนักวิจัยโครงการ บวกกับมาตรฐานในการขอตำแหน่งทางวิชาการที่สูงขึ้นของอาจารย์ จำเป็นต้องมีการเขียนผลงานทางวิชาการ ที่มีการกำหนดเผยแพร่ตีพิมพ์ผลงานทางวิชาการอย่างเด่นชัด และมีความเป็นสากล

นอกจากนี้ เมื่อทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ พบว่า ปัจจัยด้านความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศ ความมีชื่อเสียงของวารสารและวารสารที่มีค่า Impact Factor ที่สูง รวมถึงการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ผลงานจากหน่วยงาน ปัจจัยเหล่านี้ อาจารย์และนักวิจัย ให้ความเห็นว่า มีความสำคัญอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้อาจกล่าวได้ว่า ความรู้และทักษะ

ภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อการเขียนผลงานวิชาการ ด้วยการศึกษาตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารระดับนานาชาตินั้น จะต้องตีพิมพ์เป็นภาษาอังกฤษ ดังนั้นการมีความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศ จึงมีความสำคัญต่อการเขียนผลงานวิชาการ สอดคล้องกับการศึกษาของ ลักนา (2558) ได้ทำการศึกษาถึงแนวทางการส่งเสริมการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารของอาจารย์และนักวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช พบว่า ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศมีความสำคัญต่อการเขียนบทความวิจัยเช่นกัน นอกจากนี้เรื่องของภาษาต่างประเทศแล้ว การเลือกวารสารก็มีส่วนสำคัญในการส่งผลงานไปตีพิมพ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งวารสารที่มีชื่อเสียงและมีค่า Impact Factor ที่สูง ถึงแม้วารสารดังกล่าวจะมีข้อกำหนดในการตีพิมพ์ที่ค่อนข้างจะยุ่งยาก แต่การได้ตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารระดับนานาชาติที่มีความน่าเชื่อถือ ก็เป็นการยืนยันได้ว่า บทความนั้นเป็นบทความที่มีคุณภาพ จะมีผู้นำไปอ้างอิงหรือนำไปใช้ประโยชน์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งมีการนำไปอ้างอิงในวารสารที่มีการประเมินคุณภาพบทความโดยผู้ทรงคุณวุฒิ (Peer review) ที่อยู่ในฐานข้อมูลระดับนานาชาติ

การตีพิมพ์บทความวิชาการในวารสารระดับนานาชาติที่มีความน่าเชื่อถือ นั้น บางแห่งอาจจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการลงตีพิมพ์บทความค่อนข้างสูง ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการส่งผลงานวิชาการไปลงตีพิมพ์ของอาจารย์และนักวิจัย การได้รับการสนับสนุนจากหน่วยงานถือเป็นอีกช่องทางหนึ่งในการสนับสนุนให้อาจารย์และนักวิจัยมีแรงผลักดันในการผลิตผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ซึ่งปัจจุบันสถาบันฯ ก็ได้มีกลไกในการสนับสนุนค่าใช้จ่ายในการลงตีพิมพ์บทความวิชาการเช่นกัน (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2558) สอดคล้องกับงานวิจัยของลักนา (2558) ที่ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารของคณาจารย์ และนักวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช ที่ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า ควรมีการสร้างระบบสนับสนุนให้ทุนสำหรับการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิจัย

ข้อเสนอแนะ

ข้อค้นพบจากผลการวิจัยสามารถนำมาเป็นข้อเสนอแนะเพื่อเป็นประโยชน์ต่อสถาบันฯ ในการส่งเสริมให้อาจารย์ และนักวิจัย ผลิตผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ โดยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. จัดให้มีหน่วยตรวจสอบบทความ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาต่างประเทศ มาช่วยตรวจสอบข้อผิดพลาดแก้ไขสำนวนและการใช้ภาษาในบทความ
2. จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการหาแหล่งตีพิมพ์ โดยเฉพาะอาจารย์ที่บรรจุใหม่ และนักวิจัย ที่ยังมีประสบการณ์น้อยในด้านการตีพิมพ์เผยแพร่บทความวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลวารสารวิชาการที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล เพื่อเป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาเลือกวารสารในการส่งบทความเพื่อตีพิมพ์
3. สนับสนุนให้มีกิจกรรม เพื่อเป็นกลไกส่งเสริมในเรื่องตีพิมพ์ผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง เช่น กิจกรรม Writing club จัดทุกวันพุธช่วงบ่าย เดือนละ 2 ครั้ง เป็นเวทีวิชาการเพื่อแลกเปลี่ยนความรู้และความคิดเห็นในกลุ่มอาจารย์ นักวิจัย และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุน โดยเชิญผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ของสถาบันฯ ที่ได้รับการตีพิมพ์มาพูดคุยและบอกเล่าถึงประสบการณ์ในการเขียนบทความวิชาการ (สถาบันวิจัยประชากรและสังคม, 2561ข.)
4. อาจารย์รุ่นใหม่ รุ่นกลาง และนักวิจัย ควรได้รับโอกาสในการจัด week เบรก เพื่อการเขียนบทความ เช่น กิจกรรม a week for write club โดยจัดให้มีกิจกรรมเข้าค่ายเขียนงานร่วมกัน 1 สัปดาห์ ให้ทุกคนได้ไปเข้าค่ายร่วมกัน โดยจัดเป็นแผนงาน วางแผนล่วงหน้าให้ทุกคนมีผลงานออกมอย่างน้อยคนละ 1 ชิ้น

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ กลุ่มตัวอย่างคือ อาจารย์ และนักวิจัย จำนวน 57 คน พบว่า ในช่วง 5 ปีที่ผ่านมา (พ.ศ. 2555-2559) กลุ่มตัวอย่างได้ส่งผลงานวิชาการลงตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ร้อยละ 43.9 โดยส่งผลงานจำนวน 1-2 บทความ ร้อยละ 31.6 มีเพียงร้อยละ 12.3 เท่านั้น ที่ส่งผลงานไปตีพิมพ์มากกว่า 3 บทความขึ้นไป เมื่อทำการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยส่วนบุคคลกับการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ ระหว่างปี พ.ศ. 2555-2559 ด้วยไคสแควร์ (Chi-Square) พบว่า อายุ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน/การสอน แหล่งการศึกษาที่สำเร็จ สถานการณ์ทำงาน มีความสัมพันธ์ต่อการตีพิมพ์

ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเมื่อทำการวิเคราะห์ถึงปัจจัยอื่นๆ ที่เอื้อต่อการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติ พบว่า อาจารย์ และนักวิจัย ให้ความเห็นตรงกันว่า ความรู้และทักษะภาษาต่างประเทศ การสนับสนุนค่าใช้จ่ายจากหน่วยงานในการตีพิมพ์ ความมีชื่อเสียงของวารสาร และ วารสารที่มีค่า Impact Factor ที่สูง มีความสำคัญต่อการส่งผลงานตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ ในระดับมากที่สุด ปัญหาหลักที่สำคัญของการส่งผลงานวิชาการเพื่อตีพิมพ์ในวารสารระดับนานาชาติ คือ ข้อจำกัดเรื่องของภาษาที่ใช้ในการเขียนบทความ รวมถึงการหาวารสารที่เหมาะสมกับบทความที่เขียนค่อนข้างยาก เนื่องจากรู้จักวารสารที่ไม่หลากหลาย สถาบันฯ ควรจัดให้มีหน่วยตรวจสอบบทความ โดยมีผู้เชี่ยวชาญทางด้านภาษาต่างประเทศ มาช่วยตรวจสอบ ชัดเกล้า แก้ไขสำนวนและการใช้ภาษาในบทความ จัดอบรมให้ความรู้เรื่องการหาแหล่งตีพิมพ์ รวมถึงการจัดทำฐานข้อมูลวารสารวิชาการที่ปรากฏอยู่ในฐานข้อมูลสากล และสนับสนุนให้มีกิจกรรมเพื่อเป็นกลไกส่งเสริมในเรื่องตีพิมพ์ผลงานวิชาการอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- กรรัช อยู่สุข. 2561. ปัจจัยที่มีผลต่อการเผยแพร่ผลงานวิจัยในระดับนานาชาติ ของบุคลากรในมหาวิทยาลัยในประเทศไทย. [Online]. Available: <https://www.gotoknow.org/posts/439193>. (สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 2561)
- ชโรชนีชัย ชัยมินทร์ และประภาพรพันธ์ พลายนจันทร์. 2551. ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการตีพิมพ์ผลงานวิชาการในวารสารระดับนานาชาติของอาจารย์และนักวิจัย คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่ ระหว่างปี พ.ศ. 2547-2549. คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- มหาวิทยาลัยมหิดล. 2556. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา พ.ศ.2556. [Online]. Available: <http://www.op.mahidol.ac.th/orla/law/index.php/regulation/145-2556/860-2013-11-15-08-13-14>. (สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 2561)
- มหาวิทยาลัยมหิดล. 2559. ข้อบังคับมหาวิทยาลัยมหิดล ว่าด้วยการกำหนดภาระงานทางวิชาการของผู้ดำรงตำแหน่งทางวิชาการ พ.ศ. 2559. [Online]. Available: <http://www.mb.mahidol.ac.th/e-doc-se/uploads/59ccf23602625.pdf>. (สืบค้นเมื่อ สิงหาคม 2561)
- ลัดดา พูลเจริญ. 2558. แนวทางการส่งเสริมการตีพิมพ์บทความวิจัยในวารสารของอาจารย์และนักวิจัย มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช. วารสารอิเล็กทรอนิกส์การเรียนรู้ทางไกลเชิงนวัตกรรม. 5(2): 33-46.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2558. ประกาศสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการให้ทุนสนับสนุนการผลิตผลงานวิชาการ. (อัดสำเนา)
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2559ก. สรุปผลการปฏิบัติงานปี 2551-2559. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2559ข. ประกาศสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการจ่ายค่าตอบแทนผู้ทรงคุณวุฒิ (Reviewer). (อัดสำเนา)
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2560. ประกาศสถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล เรื่องการจัดสรรเงินรางวัลการเขียนบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสาร พ.ศ. 2560. (อัดสำเนา)
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2561ก. รายงานประจำปีงบประมาณ 2560. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สถาบันวิจัยประชากรและสังคม. 2561ข. รายงานการประเมินตนเอง 2560. สถาบันวิจัยประชากรและสังคม มหาวิทยาลัยมหิดล.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2557. คู่มือการประกันคุณภาพภายใน ระดับอุดมศึกษา ฉบับปีการศึกษา 2557. สำนักมาตรฐานและคุณภาพอุดมศึกษา สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา.
- สำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา (องค์การมหาชน). 2555. คู่มือการประเมินคุณภาพภายนอก รอบสาม พ.ศ. 2554-2558 ระดับอุดมศึกษา ฉบับสถานศึกษา (แก้ไขเพิ่มเติม พฤศจิกายน พ.ศ. 2554). สมุทรปราการ: บริษัท ออฟเซ็ท พลัส จำกัด.